

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 101. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613897744/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

den vel, thi det er Geistligheden, det er disse Munke, der oprøre Folket imod os.«

Denne Gang fandt den strenge Herre dog imod Sædyane Ingen, der vovede at udføre hans Befaling; ja endog paa Zeltner selv syntes Munkens Nærværelse ikke ganske at forfeile sin Virkning, thi uagtet han alt havde hævet sin Ridepidsk, lod han den dog synke igjen, saasnart han nøiere havde betragtet sin Modstander, der stod ganske rolig, og betragtede ham. »For Diævelen,« mumlede Zeltner, »jeg har seet dette Ansigt før.« — »Ja vel har du seet mit Ansigt før,« sagde Pater Vincent, »vogt dig, Gustav Zeltner!« — »Lad den fordømte Jøde betale Vognen,« skreg Major Zeltner, »dermæst et Par Ducater til mine Folk, for det Arbeide, de have havt med hans Søn, saa kan han gjerne gaae for mig.«

Salomon tog nu med skiælvende Haand en gammel Læderpung frem, og beredte sig til at opfylde Zeltners Befaling, men Munken hindrede det og sagde: »Han skal Intet betale dig, du har tilføiet ham saa meget Ondt, at hiin ringe Uret længst er gien-gieldt med Renter, og skulde Nogen her betale, da blev det dig.« — »Saa lad ham da løbe, den Slyngell jeg bryder mig Fanden om hans Penge,« sagde Zeltner, i det han svang sig i Sadelen, og red bort med sine Folk. Dog var han ikke kommen ret langt, før han pludselig vendte sin Hest, og galopperede tilbage. »Denne Gang gav jeg efter for dig,« sagde han til Munken, »men vogt dig, træd mig ikke oftere i Veien! thi ellers kunde raan vel finde Midler til — nok sagt, du kiender mig fra forrige Tider.« Deres efter red han igjen bort.

Imidlertid undersøgte Salomon paa det nøieste den lille Dreng, hvis Hierte endnu bævede stærkt af Skræk, og fandt til sin store Glæde, at intet Lem paa ham havde taget Skade. »Jeg skal aldrig glemme